

Но Батанъ чорбаджи още по-голъми проклъти остави слѣдъ себе си. Пари, глоби, исплащать се, и слѣдъ години забравяять се, но беззакония, узлочестявания на цѣли семейства, тъй лесно забравяять ли се, изглаждать ли се?!

Не ми е цѣлта съ настоящата си история за Батанъ чорбаджи да изваждамъ на явѣ неговитѣ безбройни злини, нито пакъ да описвамъ неговия животъ, можахъ да направя това, може и ти, читателю, да искашь не голи обвинения, но *фактове*, но не дѣй иска. Отъ животописанието на единъ такъвъ мърси-свѣтъ, ти освѣнъ че ще се погнжиши и потрѣсиши, но при това, такивато гнѣсотии не сѫ и за печать. Не щѫ да осквърнявамъ святостъта, до-столѣнието на печата съ такива мързески дѣла на единъ вече наказанъ, както той, тъй и неговиятъ изродъ, отъ праведнаго сѫдия, както ще четете и видите по-нататъкъ.

При сичко това обаче, ако и въ настоящата си история да искамъ да се подържамъ само у текста «Богъ забавя, но не забравя», и като трѣба да опиша страшното божие наказание, което се изля надъ цѣлъ Батанъ чорбаджиевъ домъ, надъ него и надъ неговътъ изродъ, не виждамъ за излишно, ако опиша понѣ нѣколко отъ неговитѣ дѣла, но само отъ тѣзи, които сѫ били народубийственни, и то едно-двѣ, отъ многото хиляди да не кажа, но отъ многото стотини.

II.

Едно изъ кръвнишкитѣ Батанъ-чорбаджиеви дѣла.

Казахъ, че Батанъ чорбаджи е билъ още и безбожникъ. Ти, читателю, може въ това да се поусумниши. — Какъ тъй, ще рѣчешъ ти, единъ простакъ селенинъ да бѫде до толко безбожникъ, когато ний знаемъ, че почти